

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010117
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4216010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti odsúdenému Y. D., pre zločin lúpeže podľa 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného Y. D. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 30.06.2016, sp. zn. 3Nt/5/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 31.08.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. D. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného Y. D. (ďalej len „odsúdený“), na povolenie obnovy konania, v právoplatne skončenej veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 3T/60/2008, právoplatnej rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/60/2008 z 25.08.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/97/2011 z 22.02.2012.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a spisovým materiálom dospel k záveru, že nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Skutočnosť, ktorú uvádza odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania teda, že je nevinný a že sa lúpeže nedopustil, predstavuje okolnosť, ktorú odsúdený uvádzal v priebehu pôvodného konania v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní rovnako zo spisového materiálu je nepochybné, že svedkov, ktorých uvádza odsúdený a dôkazné návrhy, ktorých vykonanie sa v konaní o povolenie obnovy konania domáha, nepredstavujú žiadny nový dôkaz súdu skôr (než rozhodol vo veci samej) neznámy. O týchto dôkazoch podľa obsahu spisu mal vedomosť súd I. stupňa aj súd II. stupňa v čase, keď vyhlasovali rozsudky v predmetnej trestnej veci. V konaní o povolení obnovy konania nemožno napadnúť spôsob, akým sa súd postavil k navrhovaným dôkazom, ako ich hodnotil a či ich vykonal. Za nové dôkazy teda nemožno považovať skutočnosti a dôkazy, ktoré sú zisiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj v prípade, keď sa s nimi v pôvodnom konaní v rozsudku nevysporiadal alebo ich vykonanie odmietol, čo predstavuje aj prípad dôkazných návrhov, ktorých vykonania sa tu domáhal odsúdený. Čo sa týka pôvodného, počiatočného dôvodu, o ktorý odsúdený opieral svoj návrh na povolenie obnovy konania, teda dôvody, že § 47 Trestného zákona a takzvaná zásada "trikrát a dost" bola toho roku novelizovaná, čo podľa obsahu tohto podania by malo mať za následok prehodnotenie trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému v jeho prospech, súd konštatuje, že ani tu nezistil žiaden dôvod na povolenie obnovy konania ani nezistil žiadnu údajnú legislatívnu zmenu, na ktorú poukazuje odsúdený. Pretože súd dospel k záveru, že nebolo preukázané splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že v jeho prípade sú splnené podmienky na obnovu konania. Vykonaním ďalších úkonov výsluchov i konfrontácií by podľa jeho názoru vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by podstatným spôsobom zmenili toho času jestvujúcu dôkaznú situáciu v najzávažnejšej otázke, t. j. či sa dopustil alebo nedopustil zločinu. Už z vyjadrenia návrhov odsúdeného v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní vyplýva, že sa snažil o vykonanie z týchto úkonov a to v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci v jeho trestnej veci. Poukázal na porušenie základných základnej zásady trestného konania uvedené v § 2 Trestného poriadku z dôvodu odmietnutia týchto dôkazných návrhov. Následne aj súdne konanie neakceptovaním dôkazných návrhov bolo porušením základných zásad trestného konania v § 2 ods. 11, 12, 14 a § 119 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku. Súčasne sa nestotožnil ani s tým, že súd I. stupňa zamietol všetky jeho návrh na vykonanie ďalšieho dokazovania v rámci obnovy konania t. j., že zamietol jeho návrhy na výsluchu svedkov a na vykonanie konfrontácií, keďže zamietnutie je v rozpore s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Poukazuje na články 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a dodáva, že všetky skutočnosti a dôkazy navrhované odsúdeným, zásadným spôsobom môžu zmeniť postavenie odsúdeného v tejto trestnej veci a odôvodniť priaznivejšie rozhodnutie v porovnaní s terajším dvadsaťročným trestom. Navrhol, aby súd II. stupňa napadnuté uznesenie súdu I. stupňa o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania zrušil a vrátil vec súdu I. stupňa za účelom vykonania dokazovania podľa návrhov odsúdeného a na nové rozhodnutie vo veci.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresným súdom, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, a to oboznámením spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/60/2008 ako i výsluchom odsúdeného, neboli zistené nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie návrhu na obnovu konania v danej veci. Okresný súd preto rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Opätovne krajský súd zdôrazňuje, tak ako na to poukázal vo svojom ostatnom rozhodnutí, predmetom ktorého bolo taktiež rozhodovanie o návrhu odsúdeného na povolenie daného konania a to uznesením Krajského súdu v Nitre z 30.11.2015, sp. zn. 4Tos/126/2016, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania ani spochybňovanie spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Dôkazy, ktoré žiada vykonať odsúdený v konaní o povolenie obnovy konania, boli súdom I. stupňa v trestnej veci vykonané, resp. dôvody, pre ktoré žiada odsúdený obnovu konania povoliť sú zhodné s dôvodmi, pre ktoré rozsudok súdu I. stupňa napadol odsúdený odvolaním a s ktorými sa súd I. stupňa, ako aj odvolací súd, vysporiadali a dôkazy, vykonanie ktorých odsúdený žiada v konaní o povolenie obnovy konania, boli súdom I. stupňa vykonané a tieto dôkazy boli vyhodnotené jednak pred vyhlásením rozsudku súdu I. stupňa a jednak pred vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu. Navyše dôvody, pre ktoré podal odsúdený návrh na obnovu konania sú obsahovo totožné s dôvodmi, pre ktoré podal predchádzajúci návrh na povolenie obnovy konania na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 2Nt/16/2014, pričom tento návrh obsahuje okrem týchto dôkazov, návrh na vypočutie troch svedkov, ktorí však boli v pôvodnom konaní vypočutí a taktiež sa s týmito dôkazmi súdy oboch stupňov vysporiadali. Opätovne krajský súd zdôrazňuje, že dôkazy takto vykonané súdmi oboch stupňov sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní, nemožno opakovať. Za nové v zmysle vyššie citovaných ustanovení a úvah súdu I. stupňa je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli pred rozhodnutím súdu predmetom zisťovania alebo dokazovania, novým dôkazom je predovšetkým dôkazný prostriedok, ktorý sa v čase rozhodovania súdu v spise nenachádzal. Naproti tomu za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj vtedy, keď sa s nimi vo svojom rozhodnutí súd nevysporiadal, resp. ich vykonanie na hlavnom pojednávaní odmietol. Sú správne úvahy súdu I. stupňa, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentuje ako nové, takými novými skutočnosťami ani dôkazmi nie sú a teda krajský súd dodáva, že skutočnosti, na ktoré poukazuje odsúdený v podanom návrhu, boli pred rozhodnutím súdu I. stupňa predmetom zisťovania

a dokazovania. Opätovne spochybňovanie výpovedí svedkov, pocit odsúdeného, že jeho trest je neprímeraný, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, uvedené námietky by mohli byť námietkami odvolacími, po prípade dovolacími. Krajský súd navyše pripomína, že ani písomné dôvody sťažnosti odsúdeného neobsahujú konkrétne dôkazy, ktoré majú byť dôkazmi novými, resp. v čom majú tieto dôkazy priniesť nové skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie, či už o vine alebo treste. Sťažnosť odsúdeného obsahuje iba zopakovanie návrhov odsúdeného na opätovné vykonanie dôkazov v konaní už vykonaných a poukazovanie na jednotlivé články Ústavy Slovenskej republiky a ustanovení Trestného poriadku. Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, ktorou taktiež odôvodňuje dôvodnosť svojho návrhu na povolenie obnovy konania a to zmenu ustanovenia § 47 Trestného zákona, podľa ktorého mu bol ukladaný trest odňatia slobody, tak sa krajský súd stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa a poukazuje na to, že ani krajský súd nezistil vo vzťahu k ukladaniu trestu odsúdenému porušenie hmotnoprávneho ustanovenia a nezistil žiadnu zmenu podmienok na ukladanie trestu v zmysle ustanovenia § 47 Trestného zákona vo vzťahu k teraz účinnému Trestnému zákonu oproti stavu, ako bol tento trest ukladaný odsúdenému, t.j. vo vzťahu ku dňu 22.02.2012.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odsúdený v konaní o návrhu o povolenie obnovy konania nepredložil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, spôsobilé samy o sebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi, odôvodniť predpoklad pre možnú zmenu právoplatného rozsudku a preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.